

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7591/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Марија Трајковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6629/21 од 12.01.2022. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6629/21 од 12.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6629/21 од 12.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19168/17 од 04.03.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе према поднеску тужиоца од 30.11.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид и застој поступка. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период од 01.11.2014. године до 15.12.2017. године исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период од 01.12.2007. године до 31.10.2014. године исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове

парничног поступка у износу од 85.500,00 динара са законском каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6629/21 од 12.01.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада штете у висини неисплаћене личне инвалиднине тужиоцу. Побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда у делу којим је његов захтев усвојен и у делу којим је његов захтев одбијен, након што су судови утврдили у којем делу је тужиочево потраживање застарело, а у којем није застарело. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, припадајућој камати, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 15.12.2017. године. У тужби је била означена вредност предмета спора на 120.000,00 динара. Поднеском од 30.11.2018. године, тужилац је објективно преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева којим је тражио исплату износа од

2.529.114,80 динара за цео потраживани период (вредност предмета спора побијаног дела је 950.820,80 динара) .

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић